

इह बिम्बप्रतिबिम्बताक्षेपं विना वाक्यार्थापर्यवसानम् । दृष्टान्ते तु पर्यवसितेन वाक्यार्थेन सामर्थ्याद्विम्बप्रतिबिम्बताप्रत्यायनम् । नापीयमर्थापत्तिः । तत्र 'हारोऽयं हरिणाक्षीणां—' इत्यादौ सादृश्यपर्यवसानाभावात् ।

आधिक्यमुपमेयस्योपमानान्यूनताय वा ।

व्यतिरेकः—

स च—

एक उक्तेऽनुक्ते हेतौ पुनस्त्रिधा ॥ ५२ ॥

चतुर्विधोऽपि साम्यस्य बोधनाच्छब्दतोऽर्थतः ।

आक्षेपाच्च द्वादशधा श्लेषेऽपीति त्रिरष्टधा ॥ ५३ ॥

प्रत्येकं स्यान्मिलित्वाष्टचत्वारिंशद्विधः पुनः ।

उपमेयस्योपमानादाधिक्ये हेतुरुपमेयगतमुत्कर्षकारणमुपमानगतं नि-
कर्षकारणं च । तयोर्द्वयोरप्युक्तावेकः प्रत्येकं समुदायेन वानुक्तौ । त्रिविध
इति चतुर्विधेऽप्यस्मिन्नुपमानोपमेयत्वस्य निवेदनं शब्देन अर्थेन आक्षेपेण
चेति द्वादशप्रकारोऽपि श्लेषेऽपीत्यपिशब्दादश्लेषेऽपीति चतुर्विंशतिप्रकारः ।
उपमानान्यूनतायामप्यनयैव भङ्ग्या चतुर्विंशतिप्रकारेति मिलित्वा-
ष्टचत्वारिंशत्प्रकारो व्यतिरेकः ।

क्षिपसि । अत्र वैषयिकमुखानुभवसंताने चेतोनिधानं वृषदंशकवदनादौ शुकाद्यर्पण-
मिवेत्युपमायां पर्यवसानम् ॥ दृष्टान्तादेर्निदर्शनाभेदमुपपादयति—इहेति । निद-
र्शनायामित्यर्थः । ननु 'कोऽत्र भूमिवलये—' इत्यादौ जनतापकरः सूर्योऽप्यस्तं याति
किमुतान्य इति दण्डापूपन्यायादर्थान्तरप्रतीतिरस्तीतीयमर्थापत्तिरित्यत आह—
नापीयमिति । सादृश्येति । तथा सादृश्यपर्यवसानस्थले निदर्शनैव, विशेषत्वा-
दन्यत्र त्वर्थापत्तिरिति भावः ॥ व्यतिरेकालंकारमाह—आधिक्यमिति । व्यति-
रिच्यते उपमानवैलक्षण्येनोपलभ्यते उपमेयमनेनेति व्यतिरेकपदव्युत्पत्तिरवधेया ।
आधिक्यपक्षं विकल्पयति—एक इति । नोक्त इति हेतावित्यनुषङ्गः । शब्दत
इवादिशब्दात् । अर्थतस्तुल्यादिपदार्थानुसंधानात् । आक्षेपाद् व्यञ्जनातः ।
श्लेषेऽपीत्यादिना श्लेषाभावसमुच्चयः । त्रिरष्टधा चतुर्विंशतिप्रकारा ॥ निकर्षोऽ-
पकर्षः । प्रत्येकमिति । उत्कर्षकारणानुक्तावपर इत्यर्थः । अनयैव भङ्ग्येति ।
निरुक्तकमेनेत्यर्थः । तथाहि—उपमेयस्योपमानान्यूनतायां हेतुरुपमेयगतं निकर्ष-